

Publicerad 2007-11-02 19:08 av blacknwhiteworld

förlåt, men jag är bara rädd för att förlora dig helt.

allt är så förändrat.

du var som en sol som alltid sken över mig,

som alltid fick mig att lé i alla lägen,

solen som alltid sken tillbaka när jag log..

sakta som hösten drog in så tappade jag dig mer och mer,

min sol är täckt av tjocka moln,

var tog du vägen ?

vilken starka vind kunde ta med min glädje i ett svep?

allting är mörkt och kallt,

jag sitter ensam på min säng

med min skugga i månljuset,

tårarna blir bara fler och fler.

ett rysande ljud kommer när mina

naglar river i väggarna för att hitta en lösning.

hur kunde något så starkt försvinna så enkelt ?

jag skulle göra allt för att blåsa bort molnen

och få dina strålar att skina på mig igen..

allting så mörkt, och du är mitt enda ljus som snart är utblåst..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren blacknwhiteworld med Poeter.se id #17860 innehar upphovsrätten